

Aniré a la manifestació

N'hi ha que creuen que anar dissabte a la manifestació serà una manera de defensar l'estatut. Suppose que és una rèmor del passat, quan l'independentisme era marginal. Però ara que podem demostrar al carrer que al país hi ha una nova majoria seria poc sensat de deixar passar el fet que aquesta serà la manifestació de l'independentisme, si nosaltres ho decidim.

N'hi ha que creuen que anar dissabte a la manifestació serà una manera de defensar l'estatut. Suppose que és una rèmor del passat, quan l'independentisme era marginal. Però ara que podem demostrar al carrer que al país hi ha una nova majoria seria poc sensat de deixar passar el fet que aquesta serà la manifestació de l'independentisme, si nosaltres ho decidim.

L'independentisme no hauria de tenir por d'aquest acte. Ben altrament. En tot cas, qui l'ha de témer és l'autonomisme i de manera molt especial el president de la Generalitat. El canvi històric que han afavorit les consultes i la sentència del constitucional és normal que encara no s'haja paït. Però té una dimensió colossal. Dubta ningú que des del primer crit, quan es faça el primer pas, la manifestació de dissabte serà independentista? No ho serà, únicament si els independentistes som tan estúpids de perdre l'oportunitat de convertir-la en la demostració més gran imaginable del fet que l'època ha canviat. És legítim que n'hi haja que dubten. Personalment, crec que dubtar d'Òmnium no és gens justificat, vista la meritòria trajectòria de l'entitat, però entenc que, tot i així, hi haja qui dubte. Les pressions que han rebut de l'entorn de presidència han estat enormes i les han aguantades. Per això anar a la manifestació també serà reforçar aquesta presa de posició, aquesta primacia de la societat civil. Però no serà solament això. Potser algun diari, m'imagino que El Periódico sobretot, intentarà de presentar la marxa de la manera més favorable possible al president, però això no importa gaire. Allò que importarà serà la força que ens impregnarà a tots quan ens veurem junts i units amb l'objectiu de la independència. Si convertim aquesta manifestació en un gran èxit, carregarem moltes piles i ensenyarem a molta gent que la decisió d'independitzar-nos ja és la més sensata i la que comparteix més gent. I per què hauríem de negligir una oportunitat com aquesta? Però, si així i tot algú encara no ho veu clar, hi ha una manera fàcil d'esvair els dubtes. Al costat del crit d'independència la demanda de dimissió del president Montilla seria una prova impossible d'amagar el valor real de la marxa. I seria més que justificada. O és que no és ell, el president, qui ha estat incapaç d'aturar aquesta sentència, tot i ser del mateix partit que el president del govern espanyol, que és el màxim responsable d'aquest despropòsit històric? Jo no en tinc cap dubte. Hi aniré.

5 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.com

Edició GENERAL

<http://www.vilaweb.cat>

[Enllaç permanent](#)